

lem nævnte, er en Detail, som ikke hører hjemme ved tredie Behandling.

Sauerstev: Jeg mente dog, at jeg kunde drage denne Sammenligning mellem den administrative Ordning af Tillægsbestemmelsen for Jernbanepersonalet og den Ordning, som man mulig kunde søle sig foranlediget til at vedtage for Embedsmændenes Tillæg.

Den fungerende Formand: Det erede Medlem maa rette sig efter min Opfattelse.

Sauerstev: Naar jeg ikke maa benytte denne Oplysning, har jeg ikke Videre at tilføie. Jeg skal kun sige, at, efter at man, som det staar klart for mig, har gjort Skridt og fremdeles vil gjøre Skridt til stykkevis at gennemføre Befæstningen af Kjøbenhavn med faste Forter, saa kan jeg ikke give min Stemme dertil, og det saa meget mindre, som jeg her er i fuld Overensstemmelse med det store Flertal af det danske Folk. Det er fuldstændig rigtigt, som det er udtalt af den 2den Landssthingsmand for 11te Kredts (Clausager), at Valget af 25de April 1876 gav et tydeligt og klart Svar paa Conseilpræsidentens Spørgsmaal, om man var villig til at gaa til at befæste Kjøbenhavn med faste Forter, og dertil svarede de tre Fjerdedele af det danske Folk „Nei!“ — Det staar paa samme Standpunkt endnu, og det gjør, at jeg ikke kan stemme for en Finantslov, som gaar i den Retning.

Jouquieres: Jeg er overbevist om, at den erede 2den Landssthingsmand for 11te Kredts (Clausager) ikke, idet han anførte nogle Ytringer af mig om Krig og Humanitet, har villet tillægge mig en uheldig Opfattelse deraf; men jeg tror, at den Maade, hvorpaa han anførte dem, kunde misforstaaes. Jeg skal imidlertid indskrænke mig til at henvisse til mine Udtalelser, saaledes som de ere anførte i Rigsdagstidenden.

Brasch: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet, men de Udtalelser, vi have hørt idag fra de erede Medlemmer fra 11te (Clausager) og fra 7de Kredts (Sauerstev), synes jeg dog have Krav paa, at der ogsaa sker Udtalelser fra en Side, hvor en anden Opfattelse gjør sig gjældende. Navnlig i det sidste Foredrag, vi hørte af det erede Medlem fra 7de Kredts, blev det stærkt fremhævet, at der ved det Valg, der fandt Sted den 25de April 1876, var givet et klart og tydeligt Bevis paa den Opfattelse, som Befolkningen havde af det Spørgsmaal, hvormed her er Tale. Det er tidligere udtalt fra anden Side og skal ogsaa her siges fra min Side, at det forholder sig aldeles ikke saaledes, at dette Spørgsmaal har faaet en ren og klar Befarelse. Det

forelaa ikke rent og klart, men var knyttet til saa Meget, at det ikke kunde besvares pures. Naar de erede Medlemmer fra 7de og 11te Kredts forbydede sig saa meget i, hvad vort Forsvar kræver, saa siger jeg, at der ere de Herrer komne ind paa et Omraade, hvor det er meget vanskeligt for Læggfolk at danne sig en begrundet Mening. Hvad der trøster mig ligeoverfor disse Forsvarsudgifter, er dette, at vi ikke alene ere forpligtede, men ogsaa ere berettigede til at anvende paa dette Forsvar Alt, hvad vi indenfor rimelige Grændser kunne gjøre, uden at forsømme de Interesser, som Staten har paa andre Omraader. Naar man desuden har en vis Ordning af Ting, som man skal bevare, saa maa det dog ske paa en tidsvarende Maade. De Indrømmelser, man har opnaaet i det andet Thing med Hensyn til Erhvervelsen af et vist Materiel, ere her blevne fremdragne; men de vilde være uden al berettiget Lank, naar man ikke vilde give det, der er i sin Borden, en saa fylldig Skitfelse, at det, der har været Opgaven derved, virkelig kan naas. Det har virkelig overrasket mig, at vi idag ved Finantslovens 3die Behandling ere komne saa dybt ind i Detailerne. Jeg havde saaledes troet, at Spørgsmaalet om Spistolerne og Spørgsmaalet om Dyrtidsstilløget vare blevne saa udførlig forhandlede, at der paa dette Omraade ikke vilde fremkomme yderligere Udtalelser ved denne Behandling; men atter idag dukker Sagen op, atter idag fremfattedes de samme Bemærkninger, som jeg synes paa en sa tilfredsstillende Maade ere blevne impegaaede. Det er atter og atter sagt idag, at Dyrtidsstilløget er ikke noget berettiget Krav under de nuværende Forhold; men erede Medlemmer agte slet ikke paa, hvad der saa ofte er sagt, at der er gaaet en Støtte Nar hen, hvor den Lønning, der bliver ydet Embedsmændene, var fuldstændig utilstrækkelig; lad saa være, at den Betragtning ogsaa vil gjøre sig gjældende, naar Lønningerne skulle reguleres, at Lønningerne, uagtet Dyrtiden i sin fulde Udstrækning ikke var tilstede, vare saadanne, at man maatte række Embedsmændene en hjælp som Gaand. — Om Universitetet og Spistolerne skal jeg ikke ytre mig det Allermindste. Det forekommer mig, at fra Lægmænds Side — og dette gjælder ogsaa de Herrer fra 7de Kredts (Sauerstev) og 11te Kredts (Clausager), der have talt saa meget om Universitetsdannelsen — maatte man dog maaske ogsaa hellere have nøiedes med at erkende, at det er et Omraade, der er meget vanskeligt for Lægmænd at ytre sig over. Jeg tror meget gjerne, at en hel Del af de Kundstaber, der erhverves ved Universitetet, ikke give det fulde Udbytte i den Forstand, at Udbyttet træder synligt frem, men de give paa den anden Side en Landsmøndenhed, som i høi Grad har sin Betydning, og som vi, naar vi tale om Kulturens Udvikling her i Landet, maa anse for